ΙΡΙΣ
ΤΑΧΕΙΑ

IRIS TACHEIA Schoolkrant van het Stedelijk Gymnasium Statenlaan 8 Arnhem
32e jaargang Mei 1978 nummer 5

inhoud

INHOUD 0
REDACTIEWOORDJE 1
PRAESIDIS 2 3
WERKWEEK 4E 3 4 5
VAN DE LEERLINGENRAAD 5 6 7
EEN PROEFWERK 8 9
INLEIDING LIEFDESGEDICHTEN 5B 10
TOVERPAPIER 10
KNUT HAMSUN 11 13 15
EAVV IN DE EREDIVISIE 12
IK KOM DE SCHOOL BINNEN... 14
VERLIEFD... 15
M'N HART SLAAT DRIE KEER ÖVER... 16
...EN IK HEB MIJN GEWEER IN HET GRAS GELEGD 17 19 20
VERLOREN LIEFDE 18
EEN LEGE BLADZIJDE 20
ZOMAAR... 21
DE POLITIEKE SITUATIE OP DE ZUID-POOL 22
PIJN,ALSOF JE TWEEEN GERETEN WORDT... 23
IK KIJK... 23
INTERVIEW MET MENEER LINDNER 24 25 13

Redactie: Joselsmarcclairydominique

L
ief
Gymna
stenvol
k, Hopeli
jk zijn all
e lustrumemot
ies een beetje
weggezakt zodat j
ullie je met veel o
vergave kunt storten
op je overgangscijfertj
es. Om deze zwarte dagen
voor jullie nog een beetje
op te vrolijken is hier dan d
e vijfde Iris.Volgend jaar zull
en de meeste van onze namen verdw
enen zijn onder het redactiewoordje
,en we kijken vol spanning uit naar e
nthousiaste plaatsvervangers. Als je er
wat voor voelt, zeg 't dan gauw, want
voor je 't weet zijn alle beschikba
re plaatsen bezet. Maar voordat w
ij werkelijk afzwaaien zal er n
og één allerlaatste Iris kome
n. Daarin zal uitgebreid ge
handeld worden over de we
rkweek van 5A. Begin nu
echter maar snel met
deze Iris want er s
taat weer een gev
arieerde hoevee
lheid stukjes
in. Groetje
s van de
redacti
e en
tot
schrijfs

PRAESIDIS

L.S.

Door middel van deze Iris wil ik een ieders aandacht nog even vestigen op het eindfeest. Zoals jullie je nog wel herinneren zijn wij afgelopen week de klassen rondgegaan om te vragen hoe jullie het zouden vinden als Fuzz nogmaals op school zou komen. In zowat alle klassen reageerde men positief, behalve in één klas. Men zei daar dat de AGB alternatieven had moeten geven zodat men een keuze kon maken uit verschillende groepen. Nu wordt alleen maar gevraagd wat men van één groep dacht, hoewel misschien vele mensen, wanneer andere groepen ook genoemd worden, niet Fuzz gekozen zouden hebben, aldus die mensen.
Omdat wij een eindfeest willen geven, wat ieders goedkeuring heeft, zijn we dezelfde middag meteen aan de slag gegaan, om naar andere groepen te informeren.
We hebben toen de volgende groepen gebeld:

1) Vitesse
2) American Gipsy
3) Grupo Sportivo
4) Sweet de Buster
5) Solution
6) Point

Helaas waren alle groepen reeds bezet. Alleen bij Vitesse hadden we nog een kans, want hij zou het misschien zo kunnen regelen, dat Vitesse toch zou kunnen komen. Maar we hebben niets meer van hem gehoord. Toen we opbelden, kregen we geen gehoor.
Ik hoop dat iedereen nu ziet, dat we vele dingen geprobeerd hebben. Dus: op naar het eindfeest!

P.S.
Op 2 juni wordt er een feest gehouden met de East Creak Jazz Band. Nu is aan jullie de keuze hoe we dit doen: in stijl, dus jongens in pak en meisjes in lang, óf in gewone dagelijkse kledij.
Reageer als je blieft!!!

MATTHIJS

WERKWEEK 4E

22 - 26 april
Didaktisch Werkkamp (Renesse dus).
of: een "week" vol verrassingen.

Zoals al duidelijk was hebben de vierde klassen zich dit jaar niet in Parijs (Frankrijk dus) vermaakt, edoch in ons eigen onvolprezen landje ,te weten Nederland, in dit geval Renesse (Zeeland).

Door personen als Vlis en van der Plas werden alvast vitaminerijke zaken als pindakaas en Vital ingekocht. (De Vital werd ons Fataal: we hielden acht potten over.)
De heer Liefheit was ondanks deze vooruitzichten toch nog in staat een volleybalnet te vervaardigen. (hartelijk dank!)
De heer Warners heeft zich gedurende ons verblijf in Renesse voortdurend zowel krampachtig als fanatiek met de kas beziggehouden (hij legde zelfs 's nachts de geldtas niet terzijde).
De andere lerar(ess)en hielden zich bezig met de rest van de organisatie (de heer Engelschman versierde(fig) de brugwachter van de Zeelandbrug met sappige verhalen)
We vertrokken desalniettemin op 22 april in een bus naar Renesse, waar we om ± zeven à zeven uur dertig aankwamen acht uur.
We zaten vlak aan zee, waarin enkelen zich begaven. Resultaat: een stevige verkoudheid.
Een van de tien à twaalf hoogtepunten was de voetbalwedstrijd op dinsdagavond tegen S.V.Renesse. De stand was acht-één. Na een flitsende voorzet werd schitterend gescoord door Huugie. De keeper van Renesse viel schreiend in de modder.
Zingend sjokten spelers + supporters back home, waar tot diep in de nacht pannekoeken werden gegeten. "Later op de avond" vierden we Hans' verjaardag. Gezel-

ligheid kende geen tijd en 's morgens sopten en veegden we de boel slapend.
Om ± twee uur waren we terug in Arnhem.
Nog even vanuit dit boekske een bedankje richting "begeleiders" voor de organisatie (tante Lies, tante Nun, Janneke, Oom Henk, Oom Ruud, Oom Hans en Frank); Jullie mogen nog eens mee!

We zijn maar

Amateurtjes!

VAN DE LEERLINGENRAAD

KLASSE-UREN

Een tijdje geleden al is er een leerlingenraadvergadering geweest en daarin is o.a. gesproken over klasse-uren, of het niet goed zou zijn om zo'n uur in te stellen.

Met een klasse-uur wordt een uur bedoeld, waarin aan de vertegenwoordiger(s) van de klas in de leerlingenraad gelegenheid wordt gegeven verslag uit te brengen over wat in de leerlingenraad besproken is. De klas kan hier dan over praten, een mening geven en de vertegenwoordigers in de leerlingenraad kunnen dat wat besproken is dan weer doorspelen naar de leerlingenraadvergadering.

Als er andere dingen op school of in de klas zijn, die de klas wil bespreken, kan dat eventueel ook in een klasse-uur gebeuren en als het onderwerp ook de leerlingenraad aangaat, kan de vertegenwoordiger in de leerlingenraad er dan ook weer voor zorgen, dat het in de vergadering terecht komt.
Het werken met klasse-uren houdt natuurlijk wel in, dat er uit elke klas minstens één persoon in de leerlingenraad moet komen te zitten.

Wat is eigenlijk het nut van klasse-uren?
Zoals iedereen wel weet, draait de leerlingenraad niet erg goed. Er zitten veel te weinig mensen in; er is niet veel contact met de school; de meeste mensen komen nooit op een vergadering en horen dus niet waar de leerlingenraad mee bezig is.

Met zo'n klasse-uur zou misschien bereikt kunnen worden, dat er een betere wisselwerking tussen leerlingenraad en leerlingen komt. Iedereen zou regelmatig wat van de leerlingenraad horen, weten waar hij mee bezig is en zich er misschien meer bij betrokken gaan voelen.
Omdat er uit elke klas minstens **één** persoon in de leerlingenraad zou moeten zitten, krijgt deze meteen meer leden en vormt dan veel meer een vertegenwoordiging van de leerlingen, dan dat nu het geval is.

In bovenvermelde leerlingenraadvergadering waren de meesten er wel voor om in ieder geval in een

proeftijd eens te kijken of het werken met klasse-uren nut zou hebben.
Inmiddels is er door de leerlingenraad na de paasvakantie een concept ingeleverd over hoe de klasse-uren er praktisch uit zouden moeten zien.
Er is voorgesteld om tweewekelijks aan iedere klas de laatste 25 minuten van een les beschikbaar te stellen (met eventuele uitloopmogelijkheid in de pauze). In welke lessen de uren zouden moeten vallen zou met een steeds terugkerend rooster vastgesteld kunnen worden. Het moeten in ieder geval wel uren zijn, waar in de hele klas bijeen is, dus geen pakketklassen.
Verder is voorgesteld om eerst een proeftijd in te stellen, voordat definitief besloten wordt hoe de klasse-uren er uit moeten gaan zien en of ze hun doel wel bereiken.

Het wachten is nu op hoe de rector over het voorstel denkt.

SASKIA VISSER 5B
LEERLINGENRAAD

Inleiding liefdesgedichten

Naar aanleiding van een opmerking over theater op school ontstond er een gesprek in 5b over het steeds minder openhartig worden naarmate je ouder wordt. Je durft steeds minder iets van je zelf bloot te geven.
Toen is het volgende idee ontstaan. Iedereen zou een liefdesgedicht proberen te maken. Alle gedichten zouden op stencil worden gezet en in de klas uitgedeeld.
Met algemene stemmen zijn de gedichten die je in deze Iris vindt tot de beste uitgekozen.

Misschien dat jij het nu ook eens gaat proberen.

loverpupier!!

gebruiksaanwijzing:
met apart geslepen kleurpotlood in het vierkantje wrijven en er verschijnt een verrassingsplaatje

knut hamsun

Oslo in de oorlogsjaren. In de voortuin van een huis in de buitenwijken loopt een oude man gebogen rond, raapt hier en daar in zijn tuin verspreid liggende boeken op, schudt de versgevallen sneeuw eraf en neemt ze mee naar binnen. Zo gaat dat dag in dag uit, jaar na jaar. Het is Knut Hamsun tot voor kort nog de gevierde schrijver van Noorwegen die al in 1920 de Nobelprijs voor litteratuur haalde. Nu is hij een quisling (Quisling was de leider van de Noorse Faasten; quislings waren de Noorse N.S.B'ers), en iedere Noor die een boek van hem in huis had stelde er een eer in om persoonlijk dat boek in zijn tuin te gooien.
De Noren zijn haatdragender dan de Nederlanders en Hamsun wordt er nog st eds verzwegen. In Nederland worden sinds kort de boeken van Hamsun in uitstekende vertaling door de arbeiderspers opnieuw uitgegeven.
De vraag of dit juist is hangt samen met een andere vraag: Was Hamsun wel een echte quisling? Hij was een nationalist; hij hield zielsveel van het prachtige Noorwegen waarover hij mooier geschreven heeft dan welke schrijver dan ook over zijn eigen land. Ook over het Noorse volk van de armste dagloner tot de rijkste koopman heeft hij zo prachtig geschreven als alleen iemand kan die er ontzettend veel van houdt. Toen in 't eind van de vorige eeuw een groot deel van 't Noorse volk verhongerde en daarom hoopvol naar de V.S. emigreerde, heeft hij die mensen gevolgd en gezien hoe vrije boeren als ellendige slaven van het kapitalisme in de fabrieken van Chicago werden uitgebuit. In die tijd werd hij een vurig socialist met een intense haat jegens het kapitalisme en de V.S. Op de een of andere manier is deze romantische nationalist met al even romantische socialistische ideeënterecht gekomen in de kringen van de Noorse nationaal socialistische partij en daardoor dus een vijand van zijn volk geworden in de oorlogstijd. Of de Noren het hem ooit zullen

vervolg blz 13

EAVV in de EREDIVISIE

Zoals jullie allen behoort te weten, is er in Arnhem een volleyballvereniging, de Eerste Arnhemse Volleyball Vereniging (EAVV), die onlangs, na jaren hard werken, de eredivisie bereikte. Volleyball is een geweldige sport, waarmee men eigenlijk van kinds af aan vertrouwd gemaakt zou moeten worden en die zowel het geestelijk als het lichamelijk peil van de beoefenaar verhoogt. Een uitgesproken gymnasiasten-sport dus!
Hopelijk spoort het feit, dat Arnhem nu een eredivisie rijk is, jullie aan 's zaterdags de spannende wedstrijden in sporthal "Kermisland" (Presikhaaf) te gaan zien. In de krant kun je lezen tegen wie en hoe laat. Jullie zullen dus nu in staat zijn al die bekende ploegen uit Studio Sport in levende lijve te aanschouwen. (Je moet wel een kaartje kopen, maar dat mag de pret niet drukken)
Komt in grote getale!

Marc van Leusen

vervolg van het interview met meneer Lindne-

naar mijn belevenis. Maar ik heb het hi
der best naar mijn zin, en de leerlingen
erg aardig.

WIJ: Hartelijk bedankt voor dit interview.

HIJ: Graag gedaan en tot morgen.

JOS I.S.M. DIRK EN BAS 2B/2C

vervolg van Knut Hamsun, blz. 11

vergeven weet ik niet, maar ik geloof dat wij de arbeiderspers, een op dit gebied onverdachte uitgeverij er gelijk in moeten geven dat zij ertoe zijn overgegaan zijn boeken opnieuw in 't Nederlands uit te geven.
Ik ben geen litterair critica en 't is zeker niet aan mij om een oordeel te geven over een man die zo lang een zo grote naam heeft gehad in de wereld van de litteratuur, maar ik heb wel wat er van hem vertaald is, gelezen en ik kan niet anders doen dan julie aan te raden hetzelfde te doen. Hij schrijft niet alleen prachtig over zijn land en de mensen, die er wonen, maar vooral ook over wat er in die mensen omgaat over hun fantasieën en over hun herinneringen, wat ze hebben meegemaakt. Het zijn vaak onhandige mensen, die van hun dagelijks leven niet veel terecht brengen maar die in hun fantasie grote dingen doen. De gedachten van een man die in de ochtend door een bos wandelt en aan zijn geliefde denkt zijn voor hem belangrijker dan de korte ontmoetingen die hij met zijn geliefde heeft.
In "Pan" beschrijft hij de volkomen mislukkende liefde van een man, die eigenlijk alleen van de bossen houdt waar hij met zijn hond in een hut woont, maar die verliefd wordt op een rijke koopmansdochter.
"Victoria" is het verhaal van een alweer tot een mislukken gedoemde liefde tussen een molenaarszoon en

vervolg blz. 15

Ik kom de school binnen
En vang je blik.
Je glimlacht even,
Nu kan het nog.
Twee dagen lang.

Je belt.
We praten wat
Over alledaagse dingen.
Nu kan het nog,
Een dag lang.

Je belooft
Ik schrijf je gauw
Ik kijk nog even om, je zwaai
Dat kan niet meer,
Twee weken lang.

Vakantie

Annet Timmer.

vervolg van Knut Hamsun, blz. 13

"een meisje uit betere kringen".Het lijkt allemaal als ik het zo schrijf vervelende 19e eeuwse smartlappen romantiek, maar Hamsun maakt er door zijn prachtige taalgebruik en fantastische mensenkennis de mooiste verhalen van, die er ooit zijn geschreven.

MARGUERITE VAN DER HEYDE

Verliefd .....

Gewoon
Op een doodgewone dag
Stroomt alle geluk weer binnen in mijn leven
Je bent het weer
Ben je teruggekomen?
Of was je eigenlijk altijd gebleven?

Ik miste je
Heb om je gehuild
Maar niets meer liet je van je merken
En ik moest door
Het leven ging verder
Ik moest weer lachen en praten en werken

Eigenlijk
Na mijn verdriet
Zou ik weg moeten blijven uit jouw diepte
Maar ik kan het niet
In zijn nieuwe gedaante
Ben ik alweer verliefd op de liefde!

Ellen Almekinders

M'n hart slaat drie keer over
een stukje appel blijft steken in m'n keel
m'n hand begint te trillen
m'n benen weigeren verder te lopen.
Kijk je nou wel of kijk je nou niet?
Wat moet ik doen als je me ziet?
Twee stappen ben je nog verwijderd ...
nog één en dan:
"hoi".
m'n hart hervindt z'n regelmaat
het stukje appel schiet het goede keelgat in
m'n hand houdt op met trillen ...
ik loop weer verder

caroline
van der sluis

....EN IK HEB MIJN GEWEER IN HET GRAS GELEGD

Buiten hing een gespannen stilte. Nergens een geluid. Het leek of de mensen gevlucht waren voor iets wat misschien geweest was of misschien nog moest komen. Zelfs de vogels waren stil, bang door hun gekwetter de stilte te verbreken. Het landschap lag verloren onder een dun parelkleed en de horizon was gekleurd.

Doelloos liep ik door de straten, waar geen kinderen speelden en waar geen vrouwen elkaar de laatste nieuwtjes vertelden. En de auto's stonden verlaten in deze stilte. Ik had zin een schreeuw te geven, die een einde aan deze gespannen stilte zou maken, maar ik bedwong me. Het enige geluid was het sloffen van mijn schoenen. Mijn geweer drukte zwaar op mijn schouder. Ik voelde me angstig in deze wereld die ik niet kende. Zelfs mijn geweer kon me er niet tegen beschermen.

Ergens kraaide een haan en tot mijn verbazing zag ik dat de wereld begon te ontwaken uit een lange slaap. De bloemen in het gras gingen open door de warme zon en de wind speelde een spelletje met bladeren in de bomen. Langzaam loste de stilte, die me zonet nog benauwde, op. Het verkeer kwam op gang, allemaal mensen die haast hadden. De lucht vulde zich met gelui-

vervolg blz. 19

Verloren Liefde

Dwalende loop ik door koperen bladeren,
Dwalend en voortdurend denkend aan jou.
Boven mij zie ik een regenbui naderen,
Voel ik de snerpende wind en de kou.

De bomen ~ hoe lijdzaam en doods zij zich weren;
Hoe treurig hun droevige ruisen mij raakt.
Maar zie! hoe hun kruinen naar boven weerkeren
En zie hoe berustend en trots hen dat maakt.

Ook hen werd hun innigste sieraad ontnomen;
Zij werkten een lente, een zomer daaraan.
Aanschouw echter nu het gezicht van die bomen:
Zij lieten hun pracht met de wind van hen gaan.

Mijn sieraad, mijn pracht, je woei weg met de winden
En enkel herinnering bleef er voor mij.
Hoop'ren gedachten van ons, twee beminden!
Nu alles geweest is, voor eeuwig voorbij.

Zo dwalende wens ik te zijn als die bomen;
Ook ik was berustend en hief trots mijn hoofd.
Want zeker was dat er een lente zou komen
En die had mij weer een beminde belooft.

Dominique Veenemans

vervolg van blz. 17

den die ik niet allemaal kon thuis brengen. In het park zag ik oude heertjes, die zich in de zon warmden of de krant lazen. Ongewild werd ik meegenomen in de stroom van mensen, die allen schenen te weten wat ze moesten doen en ik bedacht me dat ik niets wist. Mijn geweer drukte op mijn schouder.

Zonder dat ik het wist was ik een winkelstraat ingelopen. Even keek ik vreemd op: wat een mensen en wat een lawaai. Het leek onvoorstelbaar dat ik me kort geleden nog liep af te vragen of er nog wel mensen waren; het leek een droom vergeleken bij hetgeen ik zag. Toch voelde ik me niet op mijn gemak tussen al die mensen, die elkaar allemaal schenen te kennen en die mekaar gedag zeiden. Maar niemand zei iets tegen mij, alleen zag ik hun wantrouwende blik naar mijn geweer. Mijn geweer drukte op mijn schouder.

Met een hoop gedachten liep ik verder. De weilanden om me heen lagen als een groen vlak met daar boven de helder blauwe lucht. Opeens begreep ik, dat de gespannen stilte, die me had benauwd, niets anders dan de spanning omdat niemand kon vertellen wat de nieuwe dag zou brengen. En zo was de daggekomen; men was wakker geworden en ieder had haast om zo snel mogelijk te weten te komen, wat de dag voor hem of haar zou brengen. Toen wist ik wat ik moest doen: zelf op zoek gaan naar hetgeen de dag mij zou brengen.

en niet langer de massa volgen en ik voelde me niet langer vreemd in deze wereld.....
en ik heb mijn geweer in het gras gelegd.

ANNET TIMMER 16 maart 1975

Dit lege blad is te gebruiken als pleepapier, als spick-
papier voor om je verlovingsring, als papieren
te loeren, als vloeitje voor extra lang shag,
je mini-mini-mini-bikini
...lijven(oeoe), als kniippatroon voor
...brief(wel 36x!!), als vliegtuigje, als aanmaak-
bloem voor je favoriete lera(res)ar, als toe-
als microscoop bij de biologieles(wel
papiertje voor de grote school-in-de-fik-stekerij, als
patatzak, als serviet na je trio-ijsje, als kado-
verrekijker om in de decollete van Zandee
...ter om je buurman mee in z'n oor te tetteren, als
zelf bouwen), om je liefdesbrief op te schr

GABRIËL RINKEL

Zomaar ....

Als ik haar zie heb ik het gevoel dat ik ga zweven;
dán voel ik mij vrij, open, vol van geluk
met elke teug die ik inadem ... O, het kan niet op.

Ik kom in een stroomversnelling
sneller, steeds sneller,
alles schiet voorbij, recht op het doel af:
Zij
Ik zou haar willen aanraken,
omarmen, kussen
helemaal tegen me aan voelen staan.

Maar het kan niet, ze is te ver
m'n bootje strandt, mijlen van haar
en laat mij achter; stil, eenzaam, verdrietig

Je praat wel met haar, maar bereikt haar niet,
want ze staat te ver van jou, je kunt niet bij haar komen.
Ze weet het wel, maar laat het langs zich gaan
zomaar ...

DE POLITIEKE SITUATIE OP DE ZUID-POOL

Momenteel schijnt de politieke situatie op de Zuid-Pool in een crisis te verkeren. De transformationele corruptie en de specialistische inflatie maken dat er onder de gehele bevolking een stagnatie van hun stimuleringsgebied optreedt. Het werkt allemaal dus zeer bewustzijnsvernauwend. De minister-president heeft jongstleden een zeer important democratiserend gevoelsmatig en vooral ook aristocratisch expressief betoog gehouden over de ultra-moderne akoustische en profesionele integratie in deze generaliserende maatschappij. Volgens de minister is het absoluut noodzakelijk de transformationele generatieve pluralistische fantasie te polariseren. Dit brengt natuurlijk allerlei complicaties met zich mee. Het zal dus uiteraard noodzakelijk zijn dat ieder zich met alle esprit en met veel speed overgeeft aan de confessionalisering. Mijns inziens kan dit complicatieve probleem slechts opgelost worden door sociaal medemenselijke communicatiestoornissen te vermijden. Wat betreft de specialistische fantasie nodig om het agologische afspiegelingscollege te degenereren, zal er ook meer geëvalveerd moeten worden.

- - - - - - - - -

Conclusie: In dit inspirerende liberaliserende prozaïsche meesterstukje staan slechts baarlijke nonsens.
Dus ik zou hiermee willen besluiten:
Praat maar gewoon, dan praat je al gek genoeg.

Pijn,
alsof je in tweeën gereten wordt,
alsof je de helft van jezelf,
je eigen ik, verliest,
veel erger dan wat dan ook,
en dus ben je alleen, heel alleen,
met o zo veel mensen om je heen,
die kwellende onzekerheid,
en toch,
uiteindelijk staat het vast,
Hoe ver is het nu?
Hoe ver zal het komen?
voorlopig nog alleen.....
Slapeloosheid.

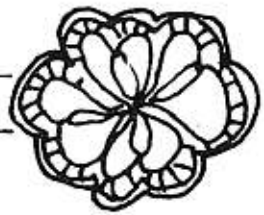

BOUDEWIJN
BRUGMAN

Ik kijk
langzaam drijven de wolken heen
zoals jij heenging
mijn uitzicht wordt belemmerd
door huizen
mijn liefde voor jou
door niets

ANNO
VAN VOLLENHOVEN

INTERVIEW MET .....lindner.....

Deze keer een interview met meneer Lindner, die, zoals jullie weten, pas hier gekomen is en geschiedenis geeft.

WIJ: Wat heeft u, voordat u hier kwam, gedaan?

HIJ: Voordat ik hier kwam heb ik vooral gestudeerd: Na de basisschool ben ik naar de ULO, een soort MAVO, gegaan. Daarna heb ik de HAVO gedaan, en daarna MO geschiedenis. Na de MO heb ik in Nijmegen en Leuven gestudeerd. Tijdens de MO periode heb ik nog één jaar lesgegeven op een soort Scholengemeenschap in Tilburg, en nu ben ik dus (sinds kort) hier aan het les geven.

WIJ: Geeft u ook op andere scholen les?

HIJ: Neen, ik geef alleen hier les.

WIJ: Waarom bent u het onderwijs ingegaan?

HIJ: Eigenlijk heb ik geen "roeping" voor het onderwijs, maar op een kleine school wil ik best les geven om onder de mensen te komen en om de kost te kunnen verdienen.

WIJ: Bent u van plan om altijd les te blijven geven?

HIJ: Ik weet het nog niet. Voorlopig ben ik hier maar tijdelijk. Je hebt kans dat ik volgend

jaar hier weg ben, daarover staat nog niets vast. Dat hangt niet alleen van mij af. Als ik merk, dat ik ga verstarren, houd ik er wel mee op. Ik ben in ieder geval niet van plan om een "schoolfrik" of een "lesboer" te worden.

WIJ: Waarom heeft u het vak geschiedenis gekozen?

HIJ: Het lag me en het interesseerde me, mede omdat het in de familie zit. Een paar ooms van mij hebben ook geschiedenis gestudeerd.

WIJ: Hebt u een goed contact met uw collega's?

HIJ: Daar ben ik nog te kort voor op school, maar met Van den Berg en de jongere collega's heb ik uiteraard meer contact. Dit zal naarmate ik hier langer ben wel beter worden.

WIJ: Hoe vindt u het op deze school?

HIJ: Een groot voordeel vind ik dat het een kleine school is. Ik houd niet van grote scholen; het lijken net fabrieken. Hier kent iedereen iedereen en je kan goed contact krijgen. Soms is het wel moeilijk om goed les te geven, maar er zijn ook fijne momenten.

WIJ: Wat vindt u positief en negatief aan de leerlingen?

HIJ: Heel goed is dus dat onderlinge contact. Ook vind ik het fijn dat de ll. "open" zijn. Jammer is het dat veel ll. de "liever lui dan moe" mentaliteit nastreven. Ook vind ik dat men niet goed beseft hoe goed men het hier eigenlijk heeft. De kinderen krijgen ook veel te veel vrijheid,

vervolg blz. 13